

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

15. september 2022 *

[Tekst berigtiget ved kendelse af 28. oktober 2022]

»Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2004/38/EF – unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område – artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a) – begrebet »andre familiemedlemmer, som hører til den unionsborgers husstand, der er hovedindehaveren af retten til ophold« – bedømmelseskriterier«

I sag C-22/21,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Supreme Court (øverste domstol, Irland) ved afgørelse af 13. januar 2021, indgået til Domstolen den 14. januar 2021, i sagen

SRS,

AA

mod

Minister for Justice and Equality,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, K. Jürimäe, og dommerne N. Jääskinen, M. Safjan, N. Piçarra (refererende dommer) og M. Gavalec,

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– SRS og AA ved solicitor K. Berkeley, M. Flynn, JC, og C. O'Dwyer, SC,

* Processprog: engelsk.

- [som berigtiget ved kendelse af 28. oktober 2022] Minister for Justice and Equality ved M. Browne, A. Joyce og J. Quaney, som befuldmægtigede, bistået af D. Brett, D. Conlan Smyth, SC, og T. O'Connor, BL,
 - den tjekkiske regering ved M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede,
 - den danske regering ved J. Nymann-Lindegren og M. Søndahl Wolff, som befuldmægtigede,
 - den nederlandske regering ved M.K. Bulterman og J.M. Hoogveld, som befuldmægtigede,
 - Kongeriget Norge ved J.T. Kaasin og H. Ruus, som befuldmægtigede,
 - Europa-Kommissionen ved E. Montaguti og J. Tomkin, som befuldmægtigede,
- og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 10. marts 2022, afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT 2004, L 158, s. 77).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem SRS og AA på den ene side og Minister for Justice and Equality (justits- og ligestillingsminister, Irland) på den anden side vedrørende lovligheden af en afgørelse om afslag på opholdstilladelse.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 Af sjette betragtning til direktiv 2004/38 fremgår følgende:

»For at opretholde familien som en enhed i bredere betydning og uden at dette anfægter forbuddet mod forskelsbehandling på grund af nationalitet bør situationen for de personer, der ikke er omfattet af dette direktivs definition af familiemedlemmer, og som derfor ikke automatisk har ret til indrejse og ophold i værtslandet, behandles af værtsmedlemsstaten på grundlag af deres nationale lovgivning med henblik på at afgøre, om de kan få tilladelse til indrejse og ophold under hensyntagen til deres tilknytning til unionsborgeren eller andre omstændigheder som f.eks. det, at de er økonomisk eller fysisk afhængige af unionsborgeren.«

4 Direktivets artikel 2, nr. 2), med overskriften »Definitioner« bestemmer:

»I dette direktiv forstås ved:

[...]

2) »famiemedlem«:

- a) ægtefælle
- b) partner, med hvem en unionsborger har indgået et registreret partnerskab i medfør af en medlemsstats lovgivning, hvis lovgivningen i værtsmedlemsstaten sidestiller et registreret partnerskab med ægteskab, samt under overholdelse af betingelserne i værtsmedlemsstatens relevante lovgivning
- c) direkte efterkommere samt direkte efterkommere af ægtefællen eller partneren som defineret i litra b), som ikke er fyldt 21 år, eller som forsørges af unionsborgeren
- d) slægtninge i opstigende linje samt slægtninge i opstigende linje til ægtefællen eller partneren som defineret i litra b), som forsørges af unionsborgeren.«

5 Nævnte direktivs artikel 3 med overskriften »Berettigede personer« fastsætter:

»1. Dette direktiv finder anvendelse på enhver unionsborger, der rejser til eller tager ophold i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende er statsborger, samt familiemedlemmer som defineret i artikel 2, nr. 2), der ledsager unionsborgeren eller slutter sig til denne.

2. Uden at det berører de pågældendes personlige ret til fri bevægelighed og ophold og i overensstemmelse med den nationale lovgivning skal værtsmedlemsstaten lette indrejse og ophold for følgende personer:

- a) alle andre familiemedlemmer uanset nationalitet, der ikke er omfattet af bestemmelserne i artikel 2, nr. 2[]], hvis disse i det land, de ankommer fra, forsørges af eller hører til den unionsborgers husstand, der er hovedindehaveren af retten til ophold, eller hvor alvorlige helbredsmaessige grunde gør det absolut nødvendigt, at unionsborgeren personligt plejer familiemedlemmet
- b) den partner, med hvem unionsborgeren har en behørigt dokumenteret varig tilknytning.

Værtsmedlemsstaten foretager en grundig undersøgelse af de personlige omstændigheder og begrundet afslag på ansøgning om indrejse eller ophold over for de pågældende.«

Irsk ret

6 Direktiv 2004/38 er gennemført i irsk ret ved European Communities (Free Movement of Persons) (No. 2) Regulations 2006) (bekendtgørelse nr. 2 om De Europæiske Fællesskaber (fri bevægelighed for personer) af 2006, herefter »2006 Regulations«).

7 2006 Regulations' artikel 2, stk. 1, som gennemfører artikel 3, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2004/38, i irsk ret, har følgende ordlyd:

»[...]

Et »tilladt familiemedlem« til en unionsborger omfatter ethvert familiemedlem, uanset den pågældendes nationalitet, der ikke er et anerkendt medlem af unionsborgerens familie, og som i oprindelseslandet, i det land, hvor den pågældende normalt er bosiddende, eller i det land, hvor denne tidligere var bosiddende

- a) forsørges af unionsborgeren
- b) hører til unionsborgerens husstand
- c) har alvorlige helbredsmæssige problemer, der gør det absolut nødvendigt, at unionsborgeren personligt plejer familiemedlemmet, eller
- d) er den partner, med hvem unionsborgeren har en behørigt dokumenteret varig tilknytning.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 8 SRS og AA, der er født Pakistan i 1978 henholdsvis 1986, er fætre. SRS flyttede til Det Forenede Kongerige med sin familie i 1997 og fik britisk statsborgerskab i 2013. AA rejste til Det Forenede Kongerige i 2010 for dér at fortsætte de universitetsstudier, som han var påbegyndt i Pakistan. Han fik i denne forbindelse et studievisum med en varighed på fire år, som ikke gjorde det muligt for ham at arbejde, og han flyttede ind i den bolig, hvor SRS var bosat.
- 9 SRS og AA levede således sammen, bl.a. med SRS' forældre, indtil SRS tog til Irland i januar 2015. AA, hvis studievisum udløb den 28. december 2014, sluttede sig til SRS i Irland den 5. marts 2015 uden at have et visum. De har begge boet i den samme bolig siden sidstnævnte dato.
- 10 Den 24. juni 2015 indgav AA en ansøgning om opholdstilladelse til justits- og ligestillingsministeren, idet AA gjorde gældende dels, at han var økonomisk afhængig af SRS, dels, at han var et familiemedlem, som hørte til SRS' husstand. Denne ansøgning blev afslået ved afgørelse af 21. december 2015 bl.a. med den begrundelse, at alene perioden efter SRS' opnåelse af indfødsret i februar 2013 kunne tages i betragtning, således at det måtte antages, at SRS og AA havde boet sammen i en periode på mindre end to år.
- 11 I januar 2016 anmodede AA om en fornyet behandling af sin ansøgning efter at have indsendt yderligere dokumentation for, at han blev forsørget af SRS i perioden fra juli 2010 til januar 2015. Den 15. august 2016 opretholdt justits- og ligestillingsministeren den trufne afgørelse med den begrundelse, at SRS og AA ganske vist havde boet på samme adresse, men at det dog ikke var blevet godtgjort, at SRS »faktisk var familieforsørger i denne husstand i Det Forenede Kongerige«.
- 12 SRS og AA anlagde derefter sag ved High Court (ret i første instans, Irland) med påstand om annullation af afgørelsen af 15. august 2016. De gjorde gældende, at kriteriet »familieforsørger« ikke var klart, og at de ikke rådede over nogen oplysninger om, hvorledes det skulle opfyldes. Ved dom af 25. juli 2018 frifandt denne ret sagsøgte, idet den fandt, at det, for at en person kunne kvalificeres som »andet familiemedlem, der hører til en unionsborgers husstand« som omhandlet i artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), i direktiv 2004/38, skulle godtgøres, at unionsborgeren var »familieforsørger« i sin oprindelsesstat.

- 13 SRS og AA iværksatte appel til prøvelse af denne dom ved Court of Appeal (appeldomstol, Irland), idet de bl.a. gjorde gældende, at High Court (ret i første instans) fortolkede begrebet »andet familiemedlem, der hører til unionsborgerens husstand« restriktivt, og at den ikke tog hensyn til de øvrige sprogversioner af direktiv 2004/38. Ved afgørelse af 19. december 2019 stadfæstede Court of Appeal (appeldomstol) dommen afsagt af førsteinstans. Court of Appeal (appeldomstol) fastslog, at personer, der bor under samme tag, ikke nødvendigvis hører til samme husstand, og at disse personer, for at kunne anses for familiemedlemmer, der hører til en unionsborgers husstand, skal være en integrerende del af unionsborgerens kernefamilie og forblive det i en forudsigelig fremtid, idet de har bopæl under samme tag i værtsmedlemsstaten, ikke alene af bekvemmelighedshensyn, men også på grund af en følelsesmæssig tilknytning.
- 14 SRS og AA fik tilladelse til appel ved Supreme Court (øverste domstol, Irland), som er den forelæggende ret. Den 20. juli 2020 har den forelæggende ret afgrænset appellen til at vedrøre fortolkningen af begrebet »andet familiemedlem, der hører til unionsborgerens husstand« som omhandlet i artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), i direktiv 2004/38.
- 15 Den forelæggende ret har peget på visse forskelle i de forskellige sprogversioner af direktiv 2004/38, men har samtidig anført, at med henblik på at forstå dette begreb kan udtrykket »familieforsørger«, selv om det er forældet, være nyttigt. Den har ligeledes foreslået en række kriterier med henblik på at nå frem til en ensartet fortolkning af nævnte begreb, herunder husstandens varighed og formål. Den forelæggende ret har tilføjet, at henset til det formål, der forfølges med dette direktiv, nemlig at fremme unionsborgernes bevægelighed, skal det endvidere afgøres, om unionsborgeren ville blive afskrækket fra at rejse til en anden medlemsstat, hvis det pågældende andet familiemedlem som omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), ikke var i stand til at ledsage denne.
- 16 Under disse omstændigheder har Supreme Court (øverste domstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
 - »1) Kan begrebet »hører til [e]n unionsborgers husstand«, som er anvendt i artikel 3[, stk. 2, første afsnit, litra a),] i direktiv [2004/38], anses for at finde universel anvendelse i hele [Den Europæiske Union], og hvorledes skal det i bekræftende fald defineres?
 - 2) Hvilke kriterier skal nationale retter i benægtende fald lægge til grund ved bedømmelsen af beviser, således at nationale retter med udgangspunkt i en række faste kriterier kan træffe afgørelse om, hvorvidt en person hører til eller ikke hører til en unionsborgers husstand med henblik på retten til fri bevægelighed?«

Om de præjudicielle spørgsmål

- 17 Med sine spørgsmål, som skal behandles samlet, har den forelæggende ret nærmere bestemt anmodet Domstolen om at fortolke begrebet »alle andre familiemedlemmer, der hører til den unionsborgers husstand, der er hovedindehaveren af retten til ophold« som omhandlet i artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), i direktiv 2004/38, således at det præciseres, hvilke kriterier der skal tages i betragtning med henblik herpå.

- 18 Indledningsvis bemærkes, at skønt artikel 3, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2004/38 ganske vist henviser til national lovgivning, vedrører denne henvisning, således som Europa-Kommissionen har anført i sit skriftlige indlæg, ikke definitionen af de personer, der er omfattet af denne bestemmelse, men de betingelser, på hvilke værtsmedlemsstaten skal lette disse personers indrejse og ophold.
- 19 Eftersom nævnte bestemmelse ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret med henblik på at definere begrebet »andre familiemedlemmer, der hører til unionsborgerens husstand« følger det såvel af kravene om en ensartet anvendelse af EU-retten som af lighedsprincippet, at samme bestemmelse normalt skal undergives en selvstændig og ensartet fortolkning i hele EU under hensyntagen ikke blot til den almindelige betydning af dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (jf. i denne retning dom af 21.12.2011, Ziolkowski og Szeja, C-424/10 og C-425/10, EU:C:2011:866, præmis 32, af 26.3.2019, SM (Barn anbragt under den algeriske kafala-ordning), C-129/18, EU:C:2019:248, præmis 50, og af 24.2.2022, A m.fl. (»Unit-linked«-forsikringsaftaler), C-143/20 og C-213/20, EU:C:2022:118, præmis 68).
- 20 Hvad angår ordlydsfortolkningen af artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), i direktiv 2004/38 bemærkes indledningsvis, at det følger af fast retspraksis, at den formulering, der er anvendt i en af sprogversionerne af en EU-retlig bestemmelse, ikke kan tjene som eneste grundlag for bestemmelsens fortolkning eller tillægges større betydning end de øvrige sprogversioner. Nødvendigheden af en ensartet fortolkning og anvendelse af hver bestemmelse i EU-retten udelukker, at denne betragtes isoleret i en af sine sprogversioner, idet det tværtimod er påkrævet, at den fortolkes på baggrund af den almindelige opbygning af og formålet med den ordning, som den er en del af (jf. i denne retning dom af 27.10.1977, Bouchereau, 30/77, EU:C:1977:172, præmis 14, og af 25.2.2021, Bartosch Airport Supply Services, C-772/19, EU:C:2021:141, præmis 26).
- 21 Selv om de udtryk, der er anvendt i visse sprogversioner af artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), i direktiv 2004/38, som den spanske (»viva con«), den italienske (»convive«) eller den nederlandske (»inwonon«), i det foreliggende tilfælde kan fortolkes således, at de blot henviser til et simpelt bofællesskab under samme tag, betegner de udtryk, der anvendes i andre sprogversioner af denne bestemmelse, familielivet og alle de aktiviteter og anliggender, der er knyttet til et familiemæssigt samliv i det samme hjem, hvilket indebærer mere end blot deling af en bolig eller et simpelt midlertidigt bofællesskab af rene bekvemmelighedshensyn. Dette er bl.a. tilfældet for denne bestemmelses tjekkiske version (»domácnost«), tyske version (»häusliche Gemeinschaft«), estiske version (»leibkond«), engelske version (»household«), franske version (»ménage«), ungarske version (»háztartás«), portugisiske version (»comunhão de habitação«), slovakiske version (»domácnos«) og finske version (»samassa taloudessa«).
- 22 Det skal desuden bemærkes, at intet i ordlyden af artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), i direktiv 2004/38 gør det muligt at antage, at begrebet »familieforsørger« skal anvendes ved fortolkningen af denne bestemmelse. Som generaladvokaten har præciseret i punkt 34 i forslaget til afgørelse, ville dette nemlig i praksis svare til at indføre et supplerende kriterium, der ikke er fastsat i denne bestemmelses ordlyd.
- 23 Ordlydsfortolkningen af artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), i direktiv 2004/38, hvorefter det »and[et] familiemedlem[...]« for at kunne være omfattet af denne bestemmelse skal have en tilknytning til den pågældende unionsborger, som indebærer mere end et simpelt bofællesskab af rene bekvemmelighedshensyn, understøttes af den sammenhæng, hvori bestemmelsen indgår. De

to andre tilfælde, der er omhandlet i nævnte bestemmelse, sammenholdt med sjette betragtning til dette direktiv, henviser således til en situation, hvor det »and[et] familiemedlem[...]« er afhængigt af unionsborgeren. Det første tilfælde, dvs. hvor dette andet familiemedlem forsørges af unionsborgeren, vedrører en situation med økonomisk afhængighed. Det andet tilfælde, hvor alvorlige helbredsmæssige grunde gør det absolut nødvendigt, at unionsborgeren personligt plejer det pågældende »and[et] familiemedlem[...]«, henviser udtrykkeligt til en situation med fysisk afhængighed. I denne sammenhæng skal det i hovedsagen omhandlede tilfælde, dvs. hvor det andet familiemedlem hører til unionsborgerens husstand, forstås således, at der ligeledes er tale om en afhængighedssituation, der denne gang er baseret på, at der foreligger en tæt og stabil personlig tilknytning mellem disse to personer.

- 24 En sådan fortolkning understøttes desuden af det formål, der forfølges med artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), i direktiv 2004/38, sammenholdt med sjette betragtning til direktivet, som præciserer, at dette direktiv har til formål at »opretholde familien som en enhed i bredere betydning« ved at fremme indrejse og ophold for personer, der, selv om de ikke henhører under en af de kategorier af »familiemedlemmer« til en unionsborger, som er defineret i direktivets artikel 2, nr. 2), ikke desto mindre har en tæt og stabil familiemæssig tilknytning til en unionsborger på grund af bestemte faktiske omstændigheder (jf. i denne retning dom af 5.9.2012, Rahman m.fl., C-83/11, EU:C:2012:519, præmis 32, og af 26.3.2019, SM (Barn anbragt under den algeriske kafala-ordning), C-129/18, EU:C:2019:248, præmis 60).
- 25 Til forskel fra unionsborgerens familiemedlemmer som defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv 2004/38 har unionsborgerens »andre familiemedlemmer« som omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), ikke ret til indrejse og ophold i denne unionsborgers værtsmedlemsstat, men har mulighed for at få tildelt en sådan ret, således som det fremgår af sjette betragtning til nævnte direktiv, »under hensyntagen til deres tilknytning til unionsborgeren eller andre omstændigheder som f.eks. det, at de er økonomisk eller fysisk afhængige af unionsborgeren«. Med henblik herpå nyder disse »andre familiemedlemmer« i henhold til samme direktivs artikel 3, stk. 2, andet afsnit, proceduremæssige garantier, dvs. at de skal kunne opnå en afgørelse vedrørende deres ansøgning om indrejse og ophold, som skal være baseret på en grundig undersøgelse af deres personlige omstændigheder og tage hensyn til alle de særlige forhold herved, og som i tilfælde af afslag skal begrundes (jf. i denne retning dom af 5.9.2012, Rahman m.fl., C-83/11, EU:C:2012:519, præmis 19-22, og af 26.3.2019, SM (Barn anbragt under den algeriske kafala-ordning), C-129/18, EU:C:2019:248, præmis 62).
- 26 For at et »and[et] familiemedlem[...]« under disse omstændigheder kan anses for at høre til en unionsborgers husstand som omhandlet i artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), i direktiv 2004/38, hvilken unionsborger har ret til ophold i værtsmedlemsstaten, skal den pågældende føre bevis for en tæt og stabil personlig tilknytning til unionsborgeren, der dokumenterer, at der er en reel afhængighed mellem disse to personer, og at de deler et familiemæssigt samliv, der ikke er fremkaldt med det formål at opnå en tilladelse til indrejse og ophold i værtsmedlemsstaten (jf. i denne retning dom af 5.9.2012, Rahman m.fl., C-83/11, EU:C:2012:519, præmis 38).
- 27 Med henblik på at vurdere, om der foreligger en sådan tilknytning, udgør slægtskabet mellem unionsborgeren og det pågældende familiemedlem ganske vist et element, der skal tages i betragtning. Som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 40 og 41 i forslaget til afgørelse, skal der imidlertid, afhængigt af omstændighederne i den enkelte sag, ligeledes tages hensyn til det omhandlede familieforholds nærhed og til gensidigheden og styrken af de to

personers tilknytning. Denne tilknytning skal være af en sådan art, at hvis det andet familiemedlem blev hindret i at høre til unionsborgerens husstand i værtsmedlemsstaten, ville mindst en af disse to personer blive berørt heraf.

- 28 Det kan imidlertid ikke kræves, at den nævnte tilknytning skal være af en sådan art, at unionsborgeren ville give afkald på at udøve sin ret til fri bevægelighed, hvis dette andet familiemedlem ikke kunne ledsage eller slutte sig til vedkommende i værtsmedlemsstaten. Et sådant krav ville nemlig svare til at sidestille det pågældende »and[et] familiemedlem[...]« som omhandlet i artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), i direktiv 2004/38 med de familiemedlemmer, der udtrykkeligt er nævnt i dette direktivs artikel 2, nr. 2).
- 29 Varigheden af det familiemæssige samliv mellem unionsborgeren og det pågældende andet familiemedlem udgør tillige et vigtigt element, der skal tages i betragtning ved vurderingen af, om der foreligger en stabil personlig tilknytning. Denne varighed skal kunne fastlægges uafhængigt af datoen for opnåelse af status som unionsborger. Det følger nemlig af artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), i direktiv 2004/38, fortolket i lyset af sjette betragtning hertil, at der ved vurderingen af, om den personlige tilknytning mellem de to individer er stabil, ikke alene skal tages hensyn til perioden efter opnåelsen af denne status, men også til perioden forud herfor.
- 30 De forelagte spørgsmål skal derfor besvares med, at artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), i direktiv 2004/38 skal fortolkes således, at begrebet »alle andre familiemedlemmer, der hører til den unionsborgers husstand, der er hovedindehaveren af retten til ophold« som omhandlet i denne bestemmelse betegner personer, der står i et afhængighedsforhold til denne unionsborger, hvilket forhold er baseret på en tæt og stabil personlig tilknytning, der er opstået i det samme hjem, inden for rammerne af et familiemæssigt samliv, der rækker ud over et simpelt midlertidigt bofællesskab, som er bestemt af rene bekvemmelighedshensyn.

Sagsomkostninger

- 31 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

Artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF

skal fortolkes således, at

begrebet »alle andre familiemedlemmer, der hører til den unionsborgers husstand, der er hovedindehaveren af retten til ophold« som omhandlet i denne bestemmelse betegner personer, der står i et afhængighedsforhold til denne unionsborger, hvilket forhold er baseret på en tæt og stabil personlig tilknytning, der er opstået i det samme hjem, inden for

rammerne af et familiemæssigt samliv, der rækker ud over et simpelt midlertidigt bofællesskab, som er bestemt af rene bekvemmelighedshensyn.

Underskrifter